

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΑΓΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**‘Ο Γζάννης κι’ ο Μαρής,
μειλόνε κι’ άπορείς.**

Ε. — Είδες λοιπόν τὰ σχέδια τῆς Ἐθνικῆς ἀμύνης ;
Είδες γιατί χρειάζονται τὰ ὄβολα ποῦ δίνεις ;
Είδες τὸ πῶς θὰ δράσωμεν καὶ πῶς θὰ μεγαλώσωμεν
τὴν εὐάνδρον Ἑλλάδα ;
Είδες τί τρόποι γίνονται διὰ νὰ συμπληρώσωμεν
ἀπύθμενον καὶάια ;

Μόλις κι’ ἀρχίζαμε τὴν προκοπὴν
τρανὸ νὰ γίνουμε κι’ ἐμεῖς στοιχεῖο,
πλὴν ταῦτα πάντα μία ῥοπή
κι’ ἓνα λαχεῖο !

Καθεὶς εἰσέφερε, καθεὶς ἐδῶρε
καὶ σ’ ὅλα βάλαμε βαρὺ δασμὸ,
κι’ αἴφνης ἐβγήκανε μπουλεταδῶροι
κι’ ἐπῆρ’ ὁ διάολος τὸν ἐθνισμό.

Πᾶν’ αἱ σκέψεις γὰρ τῇ φλότᾳ,
ἐκ συμπτώσεως κακῆς,
μᾶς ἀκυρώσαν τὰ λόγια
τῆς Βισμηχανικῆς.

Ἡ θερμὴ φιλοπατρία
νὰ βλαστᾷ δὲν ἀφήνουν,
τέσσαρα, Μαρῆ, τὰ τρία
δὲν ἠμπόρεσαν νὰ γίνουν !

Σιμπεύλειος ἰδέα
πείθει πάντας τοὺς προκρίτους,
νᾶβγη τόμπολα σπουδαία
μ’ ἀριθμοὺς ἀτελευτήτους.
Κι’ ὅταν κόσμος ἐπτεγήθη
γὰρ τὸ ἔξαφνο κακόν,
παραχρῆμα παρητήθη
ὁ τῶν οἰκονομικῶν.

Ποιὸς τὸ πιστεῦε πῶς θάρτη τέτοια μαύρη δυστυχία,
ἐθνικοῦ μεγάλου στόλου ν’ ἀκυρώσουν τὰ λαχεῖα !

Μ. — Μὰ γιατί ν’ ἀκυρωθῶνε τὰ λαχεῖα τὰ φτωχά ;

Γ. — Ὁ Σιμόπουλος τὸ ξέρει τὸ σέκρετο μοναχά,
κι’ ἐπειδὴ τὰ μυστικά του πουθενὰ δὲν ἐξηγεῖται,
προτιμᾷ νὰ παραιτεῖται.

Ὁ Σιμόπουλος ὁ μέγας τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτης,
καὶ τρανῶν περισσευμάτων παιδιόθεν ἐφευρέτης,
ἐνεκεν λαχειοφόρου αἰφνιδίας ταραχῆς,
παραιτεῖται τῆς ἀρχῆς.

Παρατεῖται τῶν λαχείων μὲ πολὺν ἱπποτισμὸν,
παραιτεῖται τῶν δανείων, παραιτεῖται τῆς σταφίδος,
παραιτεῖται θέσας κλῆρον ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

41.54.41.42.0008

Παραίτεται περσώσας
έρχον μέγα κι' ιερών
τάς συμβάσεις ακυρώσας
παιγνιδίων τυχερών.
Τάς συμβάσεις παιγνιδίων
έθνικώς επιτηδείων,

πού μεγάλο φέρουν κέρδος κι' από δαύτα βγαίνει λάδι,
από κτίσεως του κόσμου παιζομένων εν Ελλάδι.

Ο λαός αποκαίμεται με τās νίκας του Κουράκου
και τās μάχας σχολιάζων του Χαρμπίν και Λιάκου κι,
λησμονάει τή σπουδαία συντροφιά του Θεοτόκη
κι' ουτ' έπληγε για λαχεία στη Βιερμχαντική.

Στό Χαρμπίν γυρεύει θέσες
και διόδους κι' άτραπείς
και δέν είδε τίς προμήσες
πούχαν άγιους σκοπούς.

Τί πρωτότυπος κι' ώραια
Κυβερνήσεως παρέα!

Ο κορφιάτης άσκηώνει τον άτμό της Σφακτηρίας
και γυρίζει πέρ πιασάρε με του γουστου του κυρίας
κι' ό άκμαίος μωραίτης, με του στόλου τή φωτιά
έσυμβίβασε τον τρόπο που θα βγαύν τὰ μπουλετιά.
Νά Κυβέρνησις προς δόξαν της δυστήνου μας φυλής
χαιρομένη την άγάπην και την πίστιν της Αύλης.

Κι' έλεγεν ο Θεοτόκης ο υπέρτατος ήμῶν
τον προσβύτην συνεταίρον ζωηρώς έπιτιμῶν.

« Βρέ τί μώκαμες πέρ μπάκο
βρέ τί μούφτιασες πέρ Ντίο!
Δέν σώπιτυχε τὸ τράκο
κι' έχαθήκαμε κι' εἰ δύο! »

Κι' έλεγ' ο κόντες μετά λυγμῶν
τον συνεταίρον έπιτιμῶν.

« Πῶ, πῶ προμάρα, πῶ πῶ σπαβέντο!
Τί νέα πάλι βρωμοδουλειά!
Αὐ ντόνα μόνιπτε κάλ προῦμ' αὐ βέντο.
και τί θά πούμε του Βασιλέα! »

Κι' έλεγε για τή συνθήκη
« Κέλ όρόρε, πεία φρίκη!

« Ω κέλ γκαρν ντισπερατσόνε!
Τί κουτός πωφάνηκα!
« Ω κατίθα κονθεντσόνε
ντέλ Βιερμχαντικά! »

Κι' έλεγεν ο Θεοτόκης στον κολέα του τον πρώτο:

« ὦχ τὸ πορτοφόλι μας!
Δέν σώπιτυχε τὸ λότο
κι' έπλερώσαμ' ὅλοι μας!
Τί νά γίνω, τί νά κάνω,
τί μπελὰς πολὺ φριχτός!
τί νά πῶ για τὸ 'Ρωμάνο
πού υπέγραψε κι' αὐτός! »

Κι' έσυνέχισε φωνάζας
τον άνάργυρον κυττάζας

« Σ' άφησα για λίγες μέρες μοναχόνε στην 'Αθήνα
και σώδάρτηκε νά πάρης τὸμπολα και τσινκουίνα.
Μά στά νούμερα του λότου κάπως έραλάρητες
και μὰς έκαμες βεζήλι και μὰς έσπορκάρησες! »

Μά τί λαμπρά παραίτησις! Τί μεγαλείον έχει!
Δηλοί ο παρατιόμενος πῶς πλέον δέν μετέχει
τῶν έθνικῶν παρασκευῶν κι' έράνων και λαχείων.
θ' αποτελέση ἴδιον πολιτικῶν στοιχείον
και κόμμα παντόδυναμον νά εἰσχωρήσῃ μέσα
πᾶσα πεισὴ φιλόπατρις κι' έλληνική προμέσα.

Άκυρωθέντων άτυχῶς τῶν πρώτων εκδοθέντων,
και τούτου παραιτήσαντες και τούτων λερωθέντων,
τὸ νέον ο Σιμόπουλος θά σχηματίσῃ κόμμα,
και βγάλτε τὰ μαντύλια σας νά μὴ σὰς πνίξ' ή βρωμα
πού περισσῶς θά δοξασθῇ τὸ κράτος τῶν γενναίων,
διὰ λαχείων νέων.

Παραίτησ' ο Σιμόπουλος κι' ο Θεοτόκης κλαίει:
δέν ήμπορε νά βασταχθῇ ὅσο και θελοπλέει.
Μετά τήν άποσκίρτησιν αὐτοῦ του συνεταίρου,
εὐθὺς έτοιμασθήκανε τὰ πατερὰ του Γέρου.
« Η συμβάσεις, οί έρανοι, τὰ λότα, ή σταφίδες
γι' άλλο δέν ήτανε, Μαρῆ, παρά για τίς σανίδες.

Εύπνησε μπάρμπα Θόδωρε κι' επλάκωσ' ή σειρά σου,
μὲς τὰ λαχεία τ' άκυρα σήσε τὰ πατερὰ σου.

« Ασήκωσε τὸ πατερὸ
και χτύπα τὸ σανίδι,
κι' άφόρεσε τὸ τυχερὸ
τῆς τὸμπολας παιγνιδι.

πού τῶγαλαν για νά γενούν στρατεύματα και στόλοι
κι' έπρόσβλητο δέν έμεινε κανένα πορτοφόλι.

Τὸ Μοναρχεῦσο συναντῶ τῷ λέω, κύρ Άντρέα
νομίζω πῶς τὰ πράγματα ήλθαν πολὺ ὠραιά.
κι' ο Μοναρχεῦτες μ' άπαντὰ « βεβαίως κι' ένοσεῖται
ένας ποιότης ύπουργός πρέπει νά παραιτεῖται.

έγώ με τήν πολιτική
κατήντησα χωρίς βρακί

και ντρέπομαι πού περπατῶ στους δρόμους με τὰ βράκη μου.
μὴν άμφιβάλῃς δηλαδή νά σε χαρῶ Γιωργάκη μου! »

Παραίτησ' ο Σιμόπουλος, κλονίζεται κι' ο Κόντες.

Μ. — « Αφίχθη κι' ο Μανέλας κι' ήλθε κι' ο Νεγροπόντες.

Γ. — Καλῶς μὰς έκοπήσανε. Μεγαλη εύτυχία.

Θαυρῶ πῶς θ' αγοράσουμε τῶν εκλογῶν λαχεία.

Μ. — « Ο Νεγροπόντες; αν βρωτῆς, έμένα μου άρέσει,
θαυρῶ πῶς θάκανε καλά μιὰ καλή νά εκθέσῃ
νά προσδοκῶμεν κι' άλλθεν ανέλπιστα έλέη,
εἰν' άνθρωπος ευγενικός.

Γ. — Και πλούσιος.

Μ. — Πλούσιος λέει!

Με τὸ σπαθί για δαύτονε κι' εἰ δύο θά βγούμε φόρα
γιατί ζυπνῶ με όνειρα ὅλο λαχειφόρα.

Εέρεις, βρέ Γιάννη, τί θά πῇ εἰς εποχάς λαχείων

νά μὰς εναγκαλίζεται πολυφενος βραχιών;

Τι' αὐτὸ και με κατέπληξαν του λότου τὰ συμβάντα
ένας λαχνός εἰν' ή ζωή, ένας λαχνός τὰ πάντα!

Κι' αν ο νομάρχης μας ο πρίν για βουλευτῆς συντρέξῃ,
λαχείον εκ του άσφαλούς; ο άνθρωπος θά παίξῃ.

—XXXX—

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ

Μετά στοργῆς, κυρά μου, περισσῆς,
για σε θά προσπαθῶ εν συντόμῳ,
νά γίνω ένα είδος Μωϋσῆς
για νά σου πῶ τὸ νόμο, και νά σου γράψω δέκα έντολάς
πού πρέπει νά τὰ φυλάξῃς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Εγώ θά είμαι μόνος έραστής σου
πού σ' έβγαλ' άφ' τῆς άγνοίας τὰ βάθη
και σουπα, έβγα τώρα κι' αναστήσου
εις έρωτος γλυκύτητες και πάθη.
Θεοὺς δέν θάχῃς άλλους από μένα:
στό λέω καθαρά και ξεκομένα:
δέν θά κυττάξῃς άλλονε σε μάτια
αν θέλῃς νά μὴ γένουμε κομάτια!

Ποτέ νά μὴ λατρεύσῃς ὁμοιώματα
δικά μου, πού νά βρίσκωνται και σ' άλλους
και μὴν ακολουθῇς βρωμοκαμώματα
πού ζόρονται στους κύκλους τούς μεγάλους,
για δέν σε συγχωράω στον αἶωνα
και θά μού τὰ πληρώνεις δέκα στόνα!

Επὶ ματαίῳ μὴ με μελετᾷς:
τὰ λόγια σου νάν τάχῃς μαζωμένα:
θά ήναι φανερό πῶς μ' άπατάς
αν μάθῃς νά ὀρίζεσαι σ' έμένα.

Σάν τ' άλογο σ' άφίνω τὸ βαρβάτο
νά τρέχῃς νά πηδᾷς, εἰδῶ κι' εκεί
κι' ήσύχαζε μονάχα τὸ Σαββάτο
για νάχῃς πιδ δροσιά τήν Κυριακή.
Τίς εἶχῃ μέρες σάν έρωτευμένοι.
Θά κάνουμε χιλιάδες ρεμπελιά
μὰ τήν έβδόμη θάρασσε κλεισμένοι.
δέν θάχουμε ὁλότελα δουλειά.

Σεβώσουνε και τίμα τούς γονεῖς σου
και μίλις τους με χάρι και με γλύκα
κι' άκόμη κι' ὅσους άλλους συγγενεῖς σου
μπορουν νά συνεισφέρουνε στην προίκα.

Ποτέ σου μὴ φονεύσῃς με τὸ μάτι
καρδιές πού θά τρελλαίνωνται για σε,
κι' άς εἰν' ή πολιτία μας γιεμάτη
ναρκίσσους πού σκοτώνονται βερσέ.

Μὴ γένῃς μοιχαλῖς γιατί πεθάνεις!
Εγώ θά σε ξεκάμω με τήν κάμα:
εκτός αν συμφωνήσουμε νά γένῃς
και τότε θάν' εν γνώσει μου τὸ πρᾶμα.

Μὴν κλέψῃς άλλον έρωτα ποτέ
γιατί θενά σου τύχουν ιστορίες:
άπόφευγε κι' αὐτὸ τὸ νουβωτέ
νά μὴν ξεμαλλιαστῇς μ' άλλες κυρίες.

Ψευτιές, χορκοσουγιές και κολοκύθια,
μὴ λές, κατα πού κάνουνε πολλές:
μονάχα όταν ξέρῃς μιὰν αλήθεια
νά βγαίνῃς ὅπου τύχη νά τήν λές.

Νά μὴν έπιθυμήσῃς ξένα πράματα
ή ὅ,τι στάς αρχάς μου αντιβάνει
τὸ ξέρω πῶς θά μ' εύρουν τὰ γεράματα,
μὰ τότε θά σκεφθούμε εἰ θά γένῃς.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Ἀξιότιμε Συντάκτα τοῦ Ζιζανίου,

Καταχωρίζετε παρακαλῶ τὴν δικαίαν ταύτην ἀπάντησιν.

Ἀνέγνων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 26 φύλλον τῆς ἐφημερίδος Φλόξ διατριβὴν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ψ'. δι' ἧς ὁ διατριβογράφος ἐπιβάλλεται εἰς τὰ καθήκοντα μιᾶς ἰδικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

Ἀπαντῶ εἰς τὸν ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Ψ' κρυπτόμενον ὅτι ὡς Ψ' ψεύδεται καὶ ἀδικῶς μέμφεται ἐπιτροπὴν ἣτις ἀμερολήπτως ἐκπληρεῖ τὰ καθήκοντά της εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπουσα ἢ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐνὸς καλοῦ ἔργου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐδέχθη ὁκτὼ σχέδια ἐξ ὧν ἐπροτίμησε τὸ τοῦ κ. Λευκοκίλου ὅπερ πράγματι τυγχάνει τὸ πρῶτον καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν καὶ σημασίαν τῆς λέξεως καὶ πρωτότυπον. Ὑπεδείχθη καὶ παρὰ τοῦ νομομηχανικοῦ κ. Ρώτα ἐν λαμπρὸν σχέδιον Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ ἀλλ' ἦτο πολυδάπανον καὶ ἀπῆταιτο ποσὸν 40 χιλιάδων δραχμῶν μόνον διὰ τὴν τοιχοποιεῖαν. Ὑπέβαλλον τινες προϋπολογισμοὺς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Λευκοκίλου ἀλλ' ὑπερέβαινον τὸν τοῦ κ. Λευκοκίλου.

Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ δοθῇ τὸ ἔργον εἰς τὸν κ. Λευκοκίλον α.) διότι ἐπροτιμήθη τὸ σχέδιόν του β.) διότι ἡλάττωσε τὸν προϋπολογισμόν του γ.) διότι ἐπληροφόρηθημεν παρὰ πολλῶν ἀξιολύστων συμπελιτῶν μας τοὺς ὁπίους εἰργάσθη, ὅτι ἔμειναν λίαν εὐχαριστημένοι καὶ διὰ τὴν τιμιότητά του, καὶ διὰ τὴν εὐκρίνειάν της ἐργασίας του, καὶ διότι ἐξετέλεσεν ἐργασίας αἱ δὲν διελάμβανε τὰ συμβεβλησέντων καὶ δ.) διότι ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθεὶς προϋσμός ἦτο ἀναλυτικὸς

Τὸ ἐὰν δὲν εἶναι πτυχιούχος ἀρχιτέκτων, δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει, διότι τυγχάνει τοῖς πᾶσι γνωστὸν, ὅτι ἡ πείρα ὡς μήτηρ τῆς θεωρίας πάντοτε πρωτεύει, ἰδίως εἰς ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἡ φύσις περιέβαλε διὰ τοῦ ἐπιζήλου ταλάντουτος ὡς εἶναι ὁ κ. Ἐλ. Λευκοκύλλος καὶ οἱ ἀδελφοὶ του.

Δέξασθε τὴν βαθυτάτην ὑποληψίν μου

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

(Μὴ πτυχιούχος φαρμακοποιὸς ἀλλ' ὡς γνωστὸς τοῖς πᾶσιν ἐντιμος καὶ τίμιος).

— Προσθήκη Ζιζανίου —

Εἶσαι ἄνθρωπος κύρ Στάθη
ὁπεῦ δὲν ἐματαστάθη
συμπολίτης τιμημένος
παρασημοφορτωμένος.

Ἡ δικασκάλισσα τῆς Γαλλικῆς δεσποινίς Μ. Τραυλοῦ εἰδοποιεῖ ὅτι κατήγορισε κατ' εἰκὸν, τὰξιν παραδόσεων μαθημάτων ἧς ἡ λειτουργία ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 15ης Ὀκτωβρίου ἀπὸ πέντε δραχμῶν κατὰ μῆνα. Συνιστῶμεν θερμῶς τὴν φιλεργὸν δεσποινίδα καθίσαν ἢ προσέας τῶν μαθητῶν δεσ-
ται βεβία.

— Ἐν στενῷ κύκλῳ συγγενῶν ἐτελέσθησαν τὴν ἐσπέραν τῆς Πέμπτης οἱ γάμοι τοῦ κ. Νικολάου Κοντομιχάλου τη-
λεγραφητοῦ μετὰ τῆς κ. Ἀναστασίας χήρας Ματθαίου Γιαννουλάτου. Τὰ συγχαρητήριά μας.

— Διατρίβει παρ' ἡμῶν ὁ ἐν Καίρῳ διαμέων συμπολίτης μας κ- Ἰερώνυμος Ασβέρδος ἱατρός ἀπολαμβάνων ἐπαξίως τὴν ἀπειρον ἐκτίμησιν καὶ ἀγαπὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου

Καὶ τώρα ποῦ θὰ φτίνετε τὰ ρούχα τοῦ χειμῶνος, στὸ Ματαράγκα τρέχετε· αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος γιὰτ' εἶναι πλέον γεγονὸς ὅπως ὁ Ματαράγκας ἀπ' ὅσους ράφτες ἔχουμε ἐξέχει παρασάγκας. Ἐφερε τόσο ἐξοχα καὶ νομβωτὲ κοστούμεια ποῦ ὄχι νᾶσαι ἄνθρωπος ἀλλὰ καὶ νᾶσαι μούμια αὐτὸς μὲ τὸ φαλλίδι του σὲ κάνει φιγουρίνι καὶ τὴ φορεῖς τὴ φορεσιὰ κι' ἐντύπωση σ' ἀφίνει. Ἐχων δὲ πάντα κατὰ νοῦν τοῦ βίου τὰς ἀνάγκας ὁ φίνος καὶ μοναδικὸς τεχνίτης Ματαράγκας, ὅπως νὰ θέλῃς νὰ ντυθῇς παζάρια δὲν σοῦ κάνει μόνον ἢ εὐχαρίστησις τῶν πελατῶν τοῦ φθάνει. Μικροὶ μεγάλοι τὸ λοιπὸν τοῦ Ματαράγκα ὅλοι ποῦ ἐποχὴ ἢ τέχνη του θ' ἀφήσῃ στ' Ἀργοστόλι.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΤΡΟΠΟΛΕΙΟΝ

Κ. ΒΑΛΔΕΣΕΡΑ

Εἰδοποιοῦνται οἱ θέλοντες νὰ προμηθευθῶσιν νεώτατα καὶ εὐθύνά τὰ εἶδη τοῦ καλλωπισμοῦ, ἐκ τῶν καλλιτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασιῶν προσλαμβανόμενα, νὰ σπεύσωσιν εἰς τὸ γνωστὸτάτον κατάστημα Βαλδεσέρα, ὅπου θὰ εὐρωσὶ μεγάλην συλλογὴν ἀρωματικῶν σαπῶνων ἐν οἷς καὶ τὸν περίφημον ἀγγλικὸν σαπῶνα τῆς υἱείας. Νέαν καὶ λαμπρὰν συλλογὴν ἀρωμάτων προσιτῶν εἰς ὅλα τὰ βαλάντια, Βαφὰς τριχῶν νεωτάτων σκευασιῶν, τελείου συστήματος, χωρὶς βλάβην τοῦ δέρματος.

Σωζώτριχον Μποτσαράκου, ἀντισηπτικὸν, παρασιτοκτόνον, ἐξαλείφον τὴν πυτυρίδα καὶ προλαμβάνον τὴν πτώσιν τῶν τριχῶν. Τὸ περίφημον ἀγγλικὸν ὑγρὸν ALLENS τὸ πρὸς διατήρησιν τῆς κόμης καὶ τοῦ φυσικοῦ χρώματος.

Ὅλα τὰ εἶδη τὰ πρὸς συντήρησιν καὶ λεύκανσιν τῶν ὀδόντων, ἐλξήθρια, ὀδοντοτρίμματα καὶ ψήκτρας· ὡς καὶ τὰ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν οὐλῶν καὶ κατά-
παυσιν τῆς κακοσμίας τοῦ στόματος κατάλληλα φάρμακα.

Ἀφθονίαν λαιμοδετῶν, φωκὸλ, μπαστουνίων. Κολώνιες διαφόρων ποιότητων ἀγγλικῶν, γαλλικῶν, καὶ ἐλληνικῶν.

